

ALEKSANDAR NOVAKOVIĆ

OFANZIVA-ČETIRI I PO

ILI

KAKO SU MIRKO I SLAVKO VIDEKI TITA MARŠALA PRVI PUT

(radio-drama)

alnov75@yahoo.com

Lica:

Mirko, lider, blago dinarskog akcenta, dečkić od 16
Slavko, sledbenik, valjevski akcenat, još malo pa 16
Gotlib, nemački vojnik, navodno Austrijsanac
Narator, čobanin-bio čobančica, star ko Biblija
Đed Rade, jatak partizanski i vizionar, i on mator
Nemački vojnici
Ustaše
Đorđe i njegovi četnici
Jurij i njegovi belogardejci
Italijanski vojnici
Inge, humanitarka iz Crvenog krsta, Šveđanka, 20
Zli kapetan Šulc, sredovečan i perverzan
Tito, ovde sredovečan i vanzemaljac
Diverzant Toma, najvašljiviji partizan, 30 godina

vreme i mesto:

Drugi svetski rat, jedan od naših užičkih krajeva

GORAMA” NA HARMONICI, UDALJEN I DISTORZIRAN. HUK RATNOG AVIONA BENZINCA. PRELAZ. PLANINSKI ŠTIMUNG: BLEJANJE OVACA, ZVUCI PLANINE, ZRIKAVCI, VETRUŠTINA, GUSLE U POZADINI.

NARATOR: Bila je to teška, ratna godina. Ne pitajte me koja, zaboravio sam jer sam tada bio čoban kao što sam valjda i sada. Nemojte mi zameriti, čobani nemaju osećaj istorijskog kontinuiteta. Dakle avet nacizma kružila je Evropom a i demon staljinizma se osećao dobro, hvala na pitanju. Na sporednom ratištu u gudurama jedne od naših planina dinarskog masiva došlo je do pete nemačke ofanzive, ili je to bila šesta. Ne, šesta lička je spasila Maršala. U stvari, nije to bila ni ofanziva, više neki ofanzivuljak. Nazovimo je četvrtom i po ofanzivom. E, u tom ratnom metežu dva hrabra dečaka o kojima je ova priča, dva druga i borca, Mirko i Slavko, ostadoše odsečeni od svoje jedinice. Da bi preživeli u divljini i neopaženo se provukli do Vrhovnog štaba maskirali su se u tetrebe kojima je upravo tada bila lovna sezona.

PRELAZ. RATNI ŠTIMUNG. HUKA VETRA, HUKANJE SOVE, ZAVIJANJE VUKOVA, ISPREKIDANI DAH MIRKA I SLAVKA. PUCKANJE GRANČICA I BOROVIH IGLICA POD ČIZMAMA I PATIKAMA

MIRKO/mrmlja za sebe/: “Konjuh planinom vetrar šumi bruji,
lišće peva žalostive pesme...”

SLAVKO; Joj, Mirko, pusti unutrašnji monolog. Ubiše me noge. Brale,pomagaj!

MIRKO: Tako ti i treba kad si onom mrvom Švabi pokupio “puma es es” patike sa vazdušnim luftdonom umesto da lepo uzmeš cokule ko ja.

SLAVKO: Ali mene stvarno booli!

MIRKO: A bilo ti je lepo kad si se širio u njima po štabu.

SLAVKO: Imam kurje oko, Mirko i ne mogu reći da baš mirom miriše!

MIRKO: Mali, jezik za zube. U ovom istorijskom trenutku po pokret radnika sleš seljaka sleš poštene inteligencije ti mi guraš smrdljive nogice pod nos! Stidi se, upišanko!

SLAVKO: A gde da se stidim?

MIRKO: Eno ti tamo onaj Nemac u grmlju pa se stidi iza njega. Nemac u grmlju!?

ŠUŠTANJE IZ GRMLJA. REPETIRANJE PUŠKE.

GOTLIB: Vas ist los?

MIRKO: Ih bin....ajn ttreb.

SLAVKO: Ih bin ttreb auh.

GOTLIB: Aaaa, ttreb, jaaaa, zer gut! Ja baš bila gladna pa mi se prijela ptičica!

TEŠKI KORACI GOTLIBOVI.TAPŠANJE PO OBRAZU

GOTLIB : Ti jedna jako mršafa tetreb!

MIRKO: A ti si jedan jako sumanut debeli Švaba!

ŠKLJOCANJE PIŠTOLJA KOJI SE REPERTIRA.

GOTLIB: Vas ist das?

MIRKO: Das ist Valter, maderfakeru! Ajde, ruke u vis, pomoli se pa da te lepo likvidiramo.

SLAVKO: Mirko, mogu ja, jel m ogu ja sad da ga surdukнем?

MIRKO: Jok.

SLAVKO: Ti si drmnuo prethodnu pedesetoricu.

MIRKO: Okej. Ajde možeš.

SLAVKO: Fala ti Mirko ko bratu rođenom!

MIRKO: Zahvali tome što sam meka srca.

SLAVKO: Sad si gotov, kleti Švabo!

GOTLIB: Niht šisen, molim fas! Ja ne Šfaba!

MIRKO: A koji si ti?

SLAVKO: Ko si da si sad si mrtav.

MIRKO: Ček bre malo! Kud si navro ko gladna godina?! Čiji si!?

GOTLIB: Ja Gotlib Sfinktermajster, ja Austrijanac, ne Šfaba, ne pucaj molim te!

MIRKO: Austrijanac? S vama se moj otac na Mojkovcu preko nišana gledao. Slavko, sredi ga!

GOTLIB: Nemoj, nemoj, ja ne čisti Austrijanac. Deda po linija ot muška tetka mi je bila Litvanac i zfala se tako jednostafno: Hijaruntas Korniuševaiutas.

SLAVKO: Ovog treba srediti ako ništa drugo a ono zbog glupog dedinog imena! Gore je od mojih Smrdikosića u Nepričavi!

GOTLIB: Čeka, čeka, ja fam bude korisna. Moše me koristi kao talac!

SLAVKO: Može ali prvo da te sredim.

GOTLIB: Čekaj, ja znam za plan da se ubije Tito!

MIRKO I SLAVKO: Drug Tito poznat kao Stari, maršal, čovek, moguće španski borac, pravoverni komunista, poznat pod imenima inžinjer Babić i Spiridon Mekas!?

GOTLIB: Upraprofo taj! Trebalо je da mu se naprafi sačekuša u Wolfenfusenšpricen!

MIRKO: Kako?

GOTLIB: U Fukojebini.

MIRKO: Pa tako reci. Znam tačno gde je to. Idemo Slavko, sudbina narodnog pokreta zavisi od nas. Ovo je važnije čak i od AVNOJA i Prve proleterske zajedno!

SLAVKO: Super al prvo da mu raznesem malo glavicu. Ima da prsne ko bostan.

MIRKO: Ček, polako.

SLAVKO: Joj, opet mi kvariš zabavu. Ne mogu da galim od tebe!

MIRKO: Jesam li ja ovde stariji tri meseca ili nisam.

SLAVKO: Jesi.

MIRKO: Jel ja imam veću pušku i neodoljivu plavu čubu koja šarmantno viri ispod "titovke". Imam! Jesam li ja kandidat za SKOJ i prvi na listi čekanja za vilu na Dedinju kad dobijemo rat plus revoluciju? Jesam! Zaključak: ja odlučujem. Gotlibe, obuci Slavkov kostim tetreba pa da se krećemo.

GOTLIB: Ali, zašto da ne usmem tfoj? Ti i ja smo iste visine a ofaj ima metar i ribizla.

MIRKO: Zato što kostim treba da te žulja eto zašto. Idemo!

PRELAZ.PLANINSKI ŠTIMUNG.

NARATOR: I, tako su oni grabili po šumama i gorama naše zemlje ponosne ali ne i preko Romanije ili oj, Kozare. Čudna je to družina bila-Gotlib u kostimu tetreba a Mirko i Slavko u svojim partizanskim uniformama. Usput ih je Gotlib naučio nekolikim korisnim stvarima-kako se prave štrudle sa pekmezom, bečka šnicla, Mocartove kugle i ajprene supa te šta uraditi kad vam se guza ojede od lederhözni. Dao im je i par korisnih saveta o tome kako za Srbe uvek ima mesta u Beču sve dok su đubretari ili hauzmajstori. Ali, taj deo preskačemo jer ne pomaže narativu i prelazimo na onaj deo kad Mirko, Slavko plus Gotlib nailaze na opaku nemačku jedinicu koja je zauzela proplanak.

PRELAZ.CVRKUTANJE PTIČICA, BLAGI POVETARAC. ZVIŽDUKANJE NEMAČKIH VOJNIKA. ZVIŽDUĆU "LILI MARLEN". ŠUŠKANJE TRAVE

MIRKO: Tako mi crvenog pentagrama na kapi, mnogo ih je. Istorija će pisati o ovome-A njih je bilo, a njih je bilo, deset na jednoga u olujnoj noći"

SLAVKO: Kako tako mnogo? Samo dvojica i to jedva.

MIRKO: Kad ja kažem da je mnogo onda je mnogo. A i vidi ih kakvi su zapušteni. To su sigurno deserteri a takvi su najgori i taslače sve od majke rođeno. Bogoljube, pardon Gotlibe, ti nastupaš. Izađi polako iz trave i kreni napred. I bez naglih poteza.

GOTLIB: Feršten.

ŠUŠKANJE TRAVE. GOTLIBOVI KORACI

GOTLIB: Niht šisen, ih bin Dojč! Bite! Ih bin Dojč!

HANS: Fridrih, das ist ttreb .

FRIDRIH: Das gigantiše ttreb .

REPETIRANJE PUŠAKA. PUCNJAVA. GOTLIBOVI JAUCI.

GOTLIB: Joj, ne pucaj, ja Nemac, joj! To boli a i moše od toga da se rikne! Ahhhh!

PUCNJAVA.PRELAZ. ŽUBOR POTOKA, BRZI KORACI PO KAMENJU, BUĆKANJE VODE

SLAVKO: Mirko, meni se raspadaju patike ko opanci deda Milutina iz istoimenog romana.

MIRKO: Tako ti i treba kad si lud za firmiranom robom. Trči kroz potok, tako ćemo im zamesti tragove. I ne okreći se, sine.

SLAVKO: A šta je bilo sa Gotlibom?

MIRKO: Ih, i to je neko pitanje.

PRELAZ. ZVUČNA SLIKA PROPLANKA.PUCKETANJE VATRE I MLJACKANJE
HANSA I FRIDRIHA

HANS: Mmmm, zer gut ofa tetreb!

FRIDRIH: Ja, aber malo žilav. Kao onaj Austrijanac što smo ga sinoć pojeli.

PRELAZ. KRICI ORLOVA, BLEJANJE OVACA, GUSLANJE ĐEDA RADA.

ĐED RADE/izrazito nemuzikalno/:

“Ajde reci dobro momče

kake su ti ono ploče

neki mnogo čudni krijelci

malo crnci malo bijelci

Dobro doša Ječmenico,

Ječmenico čudna tico,

dragi Ječmo brate mi smo

kano bratstvo i jedinstvo,

lijepo ti je u mom stanu

u mom stanu ka na dlanu,

ojha!”

KORACI MIRKA I SLAVKA PO LJUTOM KRŠU.

MIRKO: Pomaže Tito đede Rade!

ĐED RADE: Tito ti pomogo, Mirko moj! Vidi ga, jabuka! De si sokole!

TAPŠANJE PO LEĐIMA, TRI ĐEDOVA POLJUPCA U OBRAZ.

MIRKO_Ulipa me svog!

ĐED RADE: Mašala! A ko ti je ono kržljavo kopile tamo?

MIRKO: To je moj drugar Slavko i smatra da je politički korektno da ga zovemo dete ljubavi a ne kopile.

ĐED RADE: Ja. Nego, da ti otpjevam nastavak ove pjesme? Ima sam viziju da će to jednog dana za pedeset godina biti velika pjesme bande koja će se zvati “Đeca loših muzikanata”.

MIRKO: Đed Rade je vidovit.

SLAVKO: Vidovit jeste al muzikalni sigurno nije.

ĐED RADE: No, đeco, kako vam mogu pomoći da se ne bi poznali s grkijem životom?

PRELAZ.PLANINSKI ŠTIMUNG

NARATOR: Sad oni objašnjavaju kako je Titu prizozorilo i tako to. Sledeća scena je u đedovom katunu pored vatre.

PRELAZ. PUCKETANJE VATRE.ŠKRIPANJE DRVENIH VRATA KOJA GURA VETAR

SLAVKO: Ja se bojim Mirko.

ĐED RADE: E, partizan pa da se boji. Uzmi, sisavče sinji ove rakije.

BUĆKANJE TEČNOSTI U FLAŠI

SLAVKO: Neka, hvala, ne pijem na partijskoj dužnosti.

ĐED RADE: Ma nije to za opijanje no za proširenje borbene svijesti i čojstva end junaštva. Popij!

MIRKO: Ne budalesaj nego popij!

BUĆKANJE TEČNOSTI U FLAŠI.SLAVKOVO KLOKOTANJE

SLAVKO: Uf, ovo ko ono ribilje ulje koje nam je delio Uča kad je našem bataljonu bilo daleko Sunce.

ĐED RADE: Pa to i jes ribilje ulje al fermentisano!

SLAVKO: Ja ne primećujem /razvučeno/ daaaa je ooovoood drugačijeeee!

INDIJSKA MUZIKA POMEŠANA SA RUSKOM “KALJINKOM”

SLAVKO: Ja vidim, ja vidim!

ĐED RADE I MIRKO: On ima viziju, on ima viziju!

SLAVKO : Vidim Rusiju, veću od života, polja, livade, žito, gasovode, naftovode, govnovode i gulage.Baćuške moje! Vidim sovhoze, kolhoze, vidim drugove Staljina, Molotova i Beriju,vidim Jugoslaviju, neko ostrvo u Jadranu na kojem hiljade ljudi tucaju kamen.

ĐED RADE: Pusti to, šta još vidiš?

SLAVKO: Vidim nekog nakostrešenog dedu koji držu govor na Kosovu pred milion ljudi, vidim silne ratove pa Srbiju u kojoj ljudi kupuju na neke kredite i padaju u dužničko ropstvo....

ĐED RADE: Premotaj unazad!

PREMOTAVANJE MAGNETOFONSKE TRAKE

ĐED RADE:Šta sad vidiš?

INSTRUMENTAL, “JUGOSLAVIJO”.

TITO: Boga ti Slavko, stani mirno kad nailazi vrhovni komandant!

SLAVKO: Smrt fašizmu-sloboda narodu!

TITO:Mali, da ste se ti i tvoj drugar pokupili rano ujutru, pazi, rano ujutru i krenuli pravo u Vukojebinu, razumeš? Vi ste mi jedina utjeha i spas s obzirom da nemam Ličana u blizini ako ne

računamo Jovanku.

Sutra će me uhvatiti Njemci ukoliko vi ne stignete na vrijeme i usput pobijete dvije tisuće neprijatelja! I da uzmete durbin i gusle od đeda Rada. Ali, usput morate da oslobođite diverzanta Tomu. I upamti: Prozor mora pasti! Prozor mora pasti!

SLAVKO: Druže Tito, ali mi nismo u Bosni a Prozor je baš tamo.

TITO: Majku mu božju, to mi je iz onog filma koji će se snimiti tek za dvaes i kusur godina! Ništa, shvatio si poruku. Jesi li spreman da izvrši teški zadatak pa makar poginuo?

SLAVKO: Ma, bi ja druže Tito poginuo za tebe ali propustio sam neke suštinske stvari u životu.

TITO: A, ne brini, biće i neke ženske usput kad ti Drug Stari kaže a sad-za domovinu sa mnom-naprijeeee!

EKSPOZIJA.PRELAZ. PLANINSKA ZVUČNA SLIKA.

NARATOR: Da skratimo priču: poučeni ideološkim crvenim haludžama Mirko i Slavko su ustali u cik zore. Đed im je dao do dva dobra-gusle da nemuzikalnim sviranjem teraju neprijatelje i dvogled da posmatraju obnažene čobančice koje se sunčaju. Jedna od tih čobančica sam bio ja ali to je već druga priča koja se tiče tada eksperimentalne plastične hirurgije. U svakom slučaju, Mirko i Slavko su morali da se suoče sa nizom domaćih i stranih neprijatelja te izdajnicima svih dimenzija i kolorita....

PRELAZ. HUK REKE. SNAŽNA EKSPOZIJA.

SLAVKOVO TRČANJE

MIRKO/mrmlja vizionarski/: Huči buči Sutjeska, krv pliva po njoj.... Vjazma je slobodna, Vjazma je pala, neka se Vjazma zove i mala...ne nije dobro, patetično.Mi smo Titovi-Tito je naš. E, to je već dobro./imitira/ Jesi li digao most u vazduh, majku ti Božju?

SLAVKO: Jesam. Smem li da postavim pitanje?

MIRKO: Ne ali svejedno pitaj. I ne pitaj za moje monologe. Planiram da postanem pesnik obnove i izgradnje.

SLAVKO: A kako ćemo sad na drugu stranu?

MIRKO: U, majku mu, ti baš cinculiraš. U zaklon, eno ih Talijani!

ŠUŠTANJE GRMLJA.ČIZME,MARŠ PO KAMENJU

ITALIJANI /off, pevaju muzikalno/:

“ O sole, o sole mio, stai frontja te,

staj frontja teeee!”

SLAVKO: Mnogo ih je, i to više od trojice.

MIRKO: Da ali su to Italijani. Daj gusle!

DISTORZIRANE GUSLE.

MIRKO: "U danima kad na Nikšić Crnogorci udariše
kad bijahu došli dani da ne bude turskih više
u logoru crnogorskom pokraj kule Lekovića
neko knjazu okleveta popa Mila Jovovića!"

ITALIJAN 1: Mama mija, ke disharmonija!

ITALIJAN 2: Destruzione de la muzika!

ITALIJAN 3: Voljo morireeee!

ITALIJANI IZDIŠU.

SLAVKO: Au, jesen ti bingulicu, sve si ih pobio!

MIRKO: Ne kaže se džabe da su Italijani muzikalni narod čim nisu imuni na našu pesmu.

REPETIRANJE PUŠKE

SLAVKO: Klete ustaše!

USTAŠA 1: Tisuću mu poglavnikovih obljetnica oni hine uništiti lijepu našu!

USTAŠA 2: Drži ih Stipe!

MIRKO: Raspametiiii!

PUCNJAVA. EKSPLOZIJE. KRICI USTAŠA. ZVIŽDANJE METAKA KOJI SE ODBIJAJU OD
STENA. METAK KOJI UDARA U STENU

SLAVKO; Mirko pazi metak!

PUCANJ.

MIRKO: Fala ti Slavko, spaso si mi život!

PUCNJAVA JENJAVA.

MIRKO: Sredili smo čitavu ustašku bojnu.

SLAVKO: Kako kad smo imali samo dva šaržera?

MIRKO: Ne znam. Meni je puška puna džebane.

ĐORĐE/imitirajući Slavka/:

"Naš kralj Pera, naš kralj Pera

jaše konja bela!"

MIRKO: Slavko, prestani s tom monarhističkom propagandom!

SLAVKO: Ne bi ja mame mi moje valjevske!

ĐORĐE: Šta je klinci, hoćete da vas uhvatim za ruke i povedem na piknik na Ravnu goru, kod Čiće na gibanicu?

MIRKO I SLAVKO: Četnik Đorđe i njegova banda?!

ĐORĐE: Šta blenete? Nisam vam ja Kalabić, bre! Na njih braćo!

JURIŠ MASE KOJA URLA. PUCNJEVI-ŠMAJSERI , BOMBE, VRIŠTANJE

MIRKO: Ja sam jednim metkom upucao petoricu.

SLAVKO: A ja sam overio deset bradonja!

TIŠINA. SAMO ŠKLJOCANJE PUŠAKA

SLAVKO: Svi su mrtvi? Otkud to?

MIRKO: Pola četonja pomrlo od straha na nervnoj bazi!

NJIŠTANJE KONJA, ZVECKANJE MAMUZA I SABLJI. INSTRUMENTAL “VOLGA, VOLGA”

MIRKO: Koji su sad pa ovi?

JURIJ; Ja kozackij ataman Jurij Žumancev a eta moj eskadron.

MIRKO: Braćo Sovjeti, dobro nam došli! Ajde da razgrnemo ove leševe neprijatelja, zagadiše nam zemlju!

JURIJ: Mi njet Sovjeti nego imigranti, belogardjeci i tučemo se za Gitljera.

SLAVKO: Ko im je taj Gitljer?

MIRKO: To je Hitler na ruskom.

SLAVKO:Aha. E sad smo ježa u leđa.

MIRKO: Nismo. Uzmi kamenje i gađaj.

JURIJ: Bjelaja garda-URRRRAAAA!

RUSKO URRRA POMEŠANO SA RZANJEM KONJA I ZVECKANJEM SABLJI. TUPI UDARCI KAMENJEM. JAUCI,VRIŠTANJE.

SLAVKO: Kako gađam, a brale?

MIRKO: Ko Boško Buha!

GUNGULA UTIHNE. SAMO HUK REKE.

MIRKO: Alo, jel ima još neko koga treba da /EHO EFEKAT/pobijemo, pobijemo , pobijemo?

SLAVKO: Izgleda da ne.

PRELAZ. ZVUČNA SLIKA PLANINE

NARATOR: I, tako, kao što vidite, Mirko i Slavko su se, utamanivši za doručak jedan italijanski bataljon, ustašku bojnu, četničku brigadu i kamenujući u strazavetnom maniru beloruski konjički eskadron opasno primakli Titovoj vizionarskoj cifri i nadmašili najluđe snove Ramba, Robokapa, Terminatora i inspektora Džona MekLejna alias Brusa Vilisa u sva četiri nastavka “Umri muški”. Reku su prešli preko tela zlih neprijatelja a onda su odlučili da se nakratko odmore kraj tanana šedrvana gde žubori voda živa...Seli ljudi da se napiju vode na planinskom izvoru, to hoću da kažem. PRELAZ.ŽUBORENJE VODE. SRKANJE I GRGOLJANJE MIRKA I SLAVKA.LAGANI ŽENSKI KORACI

INGE: Izvinite,kamaradi partizani.

MIRKO: Šta je bre plavojko?

INGE: Ja Inge iz Sviden i ja ovde sa Crveni krst.

REPETIRANJE PUŠKE

MIRKO: Kako bre?

INGE: Sverige, Švedska, mi neutralni.Mejk seks, nou vor!

SLAVKO: Skloni pušku, ona nije u ratu.

MIRKO: Nije u ratu a ti bi je hteo u krevetu.

SLAVKO: Joj, lebac ti ražani. kako je ona rasna, moj Mirko! Ima sise ko kolhozne tikve!

MIRKO: Ćut, adolescent jedan! Seks je partijski neprijatelj numero uno! A ti Inge, luče prsato i platinasto, šta bi sad ti?

INGE: Ja se izgubila pa mi vi kažite kako da se vratim u Štokholm.

MIRKO: Štokholm? Samo na sever, piči jedno pet hiljada kilometara i tu si.

INGE: Hvala, mnogo hvala.Kako da vam se oduži?

MIRKO: Ma, ništa.

SLAVKO: Ja znam kako...

SLAVKOVO ŠAPUTANJE.INGE SE SMEJE. UDALJAVA JU SE SLAVKOVI I INGINI KORACI

MIRKO: Je li , poletarac, ti nju za ručicu pa u šumicu?

SLAVKO: Pa ajd i ti. Ako smeš.

INGE: Čekaj, tvoj drug je saaam. Hoćeš i ti s nama?

MIRKO: Pa sad, Partija kaže...

INGE/peva/:" So darling when you hear me

darling when you're near me SOS"

MIRKO: Pevaš ko vila.

INGE: " Knowing me knowing you,ahaaa

there is nothing much that we can do

breaking up is never easy I know

but I have to go"

MIRKO: Idemo. Al da bude drzo. Imamo neka posla.

INGE: To svi na Balkanu kažu.

PRELAZ.UBRZANO I DISTORZIRANO SEKSUALNO STENJANJE OD PET

SEKUNDI.PRELAZ.ZVUČNA PLANINSKA SLIKA

NARATOR:I tako, bogati za jedno novo iskustvo od kojeg ste čuli absolutno sve. Mirko i Slavko, više

ne dečaci već skoro pa muškarci, zauzimaju busiju iznad druma kojim vijuga kolona Nemaca.

PRELAZ. AUTOMOBILI, KAMIONI.NEMAČKI GLASOVI

MIRKO: Švabe. Nema veze. Sačekaćemo da prođu pa čemo nastaviti.

SLAVKO: Nije tako bilo u mojoj viziji.

MIRKO: Mi smo sa Bogom raskrstili.

SLAVKO: Nije to Bog nego vizija u kojoj mi je Tito rekao šta da radimo. Daj taj dvogled!

GUŠANJE

MIRKO: Čekaj, kud si navro!

SLAVKO: Joj, brale, vode jednog našeg. Ogroman, crn, nosat, sav garav!

MIRKO: To je diverzant Toma, najbolji operativac dinarskog masiva.

SLAVKO: A što je onako garav?

MIRKO: Bio je odžačar pre rata. Zakleo se da će se okupati kad zemlja bude slobodna.

SLAVKO: Uf, znam da je glupo što će ti reći ali u viziji mi je drug Tito rekao da oslobođimo tog smrada.

MIRKO: Tita ti?

SLAVKO: Tita mi.

MIRKO: Onda u redu. Juriiš!

SLAVKO: Juriiš!

EKSPOZIJE, PUCNJAVA, KRICI NEMACA. SVE UTIHNE.

TOMA: Partizani moji, spasili ste me! Kako da vam se odužim!?

TAPŠANJE PO LEĐIMA. GRLJENJE

MIRKO: Tako što ćeš me pustiti! Vonjaš!

TOMA: A kako tebi da pomognem mali?

SLAVKO: Nema potrebe. Inge mi je već pomogla.

MIRKO: Nema vremena da se raspravljamo. Daleko smo od Vukojebine a moramo u Vrhovni štab da obavestimo Tita. Znam da smo daleko ali...

“Naše su patike od sedam milja,

u budućnost Tito nas šalje,

stići čemo brzo do samoga cilja

a posle možemo dalje “

TOMA: O čemu ovaj?

SLAVKO: Pesnik obnove i izgradnje, šta ćeš.

TOMA: Lepo je to dečaci ali Vrhovnog štaba nema.

SLAVKO: Kako nema?

TOMA: Štab se pred Nemcima raspao ko bugarska skupština a Tito se nalazi utamničen u paklenom vozu kojim upravlja zli kapetan Šulc.

MIRKO: "Suze moje prave stalaktite

zašto nema našeg druga Tite!"

ŠAMAR

SLAVKO: Oporavi se Mirko, sad treba da se bude jak i samopregoran!

MIRKO: u pravu si.

DVA ŠAMARA

SLAVKO: Zašto si me udario?

MIRKO: Jednom da ti vratim a drugi put čisto onako. Idemo!

PRELAZ. PLANINSKA ZVUČNA SLIKA

NARATOR: A vi se sad sigurno pitate, šta se događalo dok su Mirko, Slavko i pridruženi član družine-diverzant Toma gazili hladne reke i jeli koru s drveća? Pripremite se jer vas čeka iznenađenje tako jezivo da onima sa srčanim problemima savetujem da isključe baj-pas i skrate sebi muke. Dakle, idemo u voz koji se klatari prema Beogradu a u njemu zli Šulc muči Tita.

PRELAZ. KLACKANJE VOZA "ĆIRE". PALJENJE CIGARETE, DUVANJE DIMA.

ŠULC: Ovo te izluđuje, Tito, ja?

TITO: Zapravo i ne, majku ti božju. Ja volim pušiti i zato su me Srbi tako i zavoljeli: pijem, pušim i suknje jurim.

ŠULC: A sad ćeš ti meni dati imena saradnika, ja?

PUCANJE BIČA KOJI UDARA U DRVO.

TITO: Kojih saradnika? Pa ja sam glavni, što će ti više.

đPUCANJE BIČAQ KOJI UDARA U DRVO

TITO: Dobro, šta se nerviraš. Piši.

ŠULC: ja?

TITOV GOVOR PRATI ŠKRIPTANJE OLOVKE NA PAPIRU

TITO: Ranković, Krcun, Kardelj, Bakarić, Đilas, Moša Pijade, Šešelj, pardon Žeželj...

PRESTAJE ŠKRABANJE

ŠULC: Mogao si da kažeš i Karl Marks i Fridrih Engels. Ili nešto originalno, Staljin, Lenjin, ja?

ŠULCOVO CINIČNO KIKOTANJE

ŠULC: Dosta mi je zajebafanje! Hoću prafe ljude, hoću judeo-masonsку zaferu, hoću tajne ključeve arkane, hoću pentakostalce i scijentologe, hoću da mi kažeš tko si ti zaprafo u stfari, ja!?

TITO: Ja sam Josip Broz, djed mi se zvao Martin, rodjen sam kad sam rodjen na obali rječice Sutle 1892.godine, u Kumrovcu.

ŠULC: Šta ti misliš da sam ja, Sigmund Frojd? Hoćeš dami možda pričaš o sfoje detinjstvo?

TITO: U, nemoj o tome, boga ti. Imao sam stalno neke probleme: jednom sam skuvao svinjsku glavu, pa sam zajebavao fratre, pa sam odrao tur na hlačama kad sam se sankao u koritu pa su me poslje poslali u hauptšoseraj za kaznu.

ŠULC: Alo, bre, fokusiraj se na pitanje! Ko stoji iza tebe?

TITO: Gomila stražara u njemačkim uniformama.

ŠULC: Otkud ti ideja da ćeš se izfući?

TITO: Imam viziju u kojoj vladam Jugoslavijom blizu četrdeset godina a onda me sahrane posred kuće.

ŠULC: Glafno da je tebi lepo.

TITO: I biće mi lijepo ali narodu i mojim protivnicima neće, boga ti. A kad umrem-da ne pričam.

ŠULC: Dobro, sam si to trašio.

NAVIJANJE GRAMOFONA. PUCKANJE PLOČE. MARLENA DITRIH "PLAVI ANĐEO" OF.
OTKOPČAVANJE UNIFORME.

TITO: Što je ovo ,neki striptiz, Šulc?

ŠULC: I to kakav.

TITO VRISNE

TITO: Obučen si u ženu. Seks crni kožni veš, odvratno! Pravi si pervertito!

ŠULC: Nosiću ofo i pefati Plafi andjeo dok ne priznaš.

TITO: Muka mi je.

ŠULC: Hoće me poljubi, a plafooki?

TITO: Uh, evo priznajem.

ŠULC: Ajde, pričaj.

TITO: Prvo se zakopčaj.

ZAKOPČAVANJE UNIFORME.

TITO: Muziku ostavi. To mi se dopada.

ŠULC: Pričaj.

TITO: Ja nisam odavde, ja sam vanzemaljac.

ŠULC: ozbiljno?

ŠKRIPI OLOVKA

TITO: Mene su poslali sa Venere da provjerim koliko su ljudi glupa i manipulativna bića.

ŠULC: I?

TITO: Jezivo ste glupi. Ceo svijet će da meni dođe na sahranu, svi najveći političari. Ako to nije glupost ja ne znam što je.

ŠULC: Ako si tako pametan onda mi reci kako ćeš se izvući?

TITO: Tako što će voz naletjeti na minu upravo....SAD!

EKSPOZIJA, LOMJAVA DRVETA I STAKLA. ŠULCOV KRIK, PUCNJAVA. KORACI MIRKA, SLAVKA I TOME.

MIRKO, SLAVKO I TO

MA: Druže Tito!

TITO: Pazite, metak!

PUCANJ. TOMIN JAUK

TOMA: Fala druže Tito ali ja riknuh!

TOMA ARLAUKNE.

MIRKO: Umro je skoro pa najveći sin naših naroda.

ŠULC /u agonij/: Umrećeš i ti.

MIRKO: Neću a i ti si odavno mrtav a i dalje pucaš.

ŠULC: U prafu si a šef ti je fansemaljac.

ŠULC IZDAHNE. POMERANJE KRŠA OD STAKLA I DRVETA

MIRKO: Jeste li dobro, Druže Stari?

TITO: Stari ti je tata. Naravno da sam dobro, pioniru maleni.

SLAVKO: Mi smo vojska prava.

TITO: Upravo. Gdje mi je bijeli konj? Bijeli konj, kraljevstvo za bijelog konja!

GALOP. RZANJE KONJA

TITO: O, dobar mali!

TITOVO UZJAHIVANJE

TITO: Pa, omladinci, narodnoslobodilačka borba ne može čekati a ja idem kao originalni drug Tito jahati na čelu kolone. Imate li možda neko pitanje prije no pođem?

SLAVKO: Da li ćemo ići na Dedinje kad se završi rat?

TITO: Ne. Drugi će vama ići na Dedinje. Sljedeći, ti mali plavi klempavi.

MIRKO: Pa, s obzirom na nove slobode i moral, ovaj, upoznao sam Inge i ona ima sestru bliznakinju i jednu drugaricu...

TITO: Skrati priču mali.

MIRKO: Druže Tito, nešto bih te pito,

dal se smije držati po dvije?

TITO: Uzmi i sedam, samo budi vredan. Naprijed!

RZANJE KONJA. GALOP

TITO/fade out/: I čuvajte mi bratstvo i jedinstvo kao zjenicu oka svoga! Ooo,ooo konju, neću u Zjenicu, neću u Bosnu, oooo!

GALOP SE UDALJAVA

SLAVKO: Videsmo Tita.

MIRKO: Prvi put.

SLAVKO: Legendu tu, druga i borca.

SLAVKO I MIRKO/pevaju/:

“I ja sam video visoke peći, fabrike, dim
i plodne njive, gradove što slobodno žive
sreću i mir, i jato ptica!”

PRELAZ. PLANINSKA ZVUČNA SLIKA

NARATOR: I tako je ova priča došla svom logičnom kraju. Mirko i Slavko su dočekali kraj rata, dobili kuće na Dedinju , ratna i mirnodopska odlikovanja dovoljna za deset ruskih generala. Dobili su svaki po sedam žena i ljubavnica jer su bili vredni, direktorska mesta, grobnice u Aleji zaslужnih građana i razmaženi naraštaj koji danas drži neke poznate of šor banke koje nećemo spominjati jer nisu sponzorisale ovu emisiju. E,da-o njihovim događajima je napravljen i strip ali to mora da su bila neka druga dvojica.

PRELAZ. PESMA “UZ MARŠALA TITA, JUNAČKOGA SINA”.

/KRAJ/